

МИНІЯ МЪСЛАЦЪ АПРІЛЛІЙ

ВЪ ДѢДЬ ДЕНЬ.

Прѣбныхъ Отцъ нашихъ, іѡсифа пѣснопѣца и георгіа, иже въ мален.

Ст҃ихы, гласъ є.

Подобенъ: єгда ѿ дреца:

Възлъ єси на рамена крѣзъ и распальса єси міръ, и поспѣдовала єси
стопамъ соуда вшагу ѿ небытия вѣдь, ежію словъ, таикоже рече, любовь же
житійскѹю и вѣдко пристрастіе штурасъ: ѿнѹдѣже и добродѣтельми
просїѧвъ, дѣтельми же бѣженными наслѣдіе вѣчное, ѿче, восприялъ єси.

Трѣбѣла гавниса єси тайнственна, и въ дѣховномъ пѣнию вѣдь воззвижающи:
цѣвица же бѣодвижна, бѣженна полкъ восхвалющи, славища вѣдь
стѣлъ, и сихъ побѣды проповѣдающи. ты во ѿ непрощающихъ спасительныхъ
бѣздѣю почерпилъ єси словесъ, ежій дѣмъ напоющъ.

Гавниса єси гокроѣще добродѣтель, вѣдь, аже въ житіи бѣ
благодіевшиа, любовью распалеясь, взыскалъ єси, поѣдѣніемъ
пѣсни, и сихъ вѣрою бѣженнымъ и справленіемъ подобаю: имже
принадѣнникъ бы въ бѣженномъ образомъ, показалъ єси и наслажденія
сопринадѣнникъ.

Ины ст҃ихы, ст҃аго георгіа, гласъ ѿ.

Подобенъ: Нѣныхъ чиновъ:

Воздержаніемъ спасти, ѿче георгіе, помыслъ поработилъ єси,
безстрагіемъ бы въ красенъ, преблаженіе, соудъ, вмѣстителенъ жиѳтнымъ
їїліемъ, и потребнітель дѣмашивъ, и спаситѣль врачъ, дисточіе.

Чиста мѣроположница бѣженнааго дѣла, чадесъ непрощающихъ,
монашествующихъ споль, крѣткій и крѣткааго христыа подобнникъ, земный
лг҃ль и нѣныи человѣкъ бы въ, да восхвалитса нынѣ георгій.

Въ безмѣльное пристанище оѣстремнѣвъ дѣшевныи корабль, житійскѹи
матеженъ, икѡ ѿ болни морскіхъ ѿбѣгъ, иже и въ мановеніемъ ѿ земли
возлетѣлъ єси, и гавниса єси изъ плотію лг҃лашмъ подобенъ.

Слáва, һ ныңғ, б҆гороðиңенз:

Іікв пóмошь тý ғéні ве з помóшихъ чelовéкawъ, * іікв на дéжда ғéні
всéхъ не на дéжныхъ, * һ рéшило, еңе, лютыхъ, * помóшица мì вðдн, * ў
грéхъ һ еðдз, іікв мýлостнва, ** һ зевалáюшн мà, прeңглa.

Кртo б҆гороðиңенз: Оұ қртà предстoлши сна һ б҆га твоегw, * һ долго тeрпéниe
тогw смотрáюшн, * глгóлаше плáчши, мтн ұтaлa: * օұбыì миң, чадо
сладчайшee, * чтò иїл супрáждеши непráведнw, слóвe бжiiй, ** да спасéши
человéчество;

На Оұғарені
Канѡнъ сітігѡ іѡсифа.

Глáсъ є. Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Градыте людие, * понимъ пѣсни христъ бѣгъ, * раздѣльшемъ море и настѣльшемъ людии, * та же изведе и з работы египетскія, * таико прославися.

Пѣсенниша пѣснописца почитимъ, та же тогѡ медотвѣчныѧ пѣсни поюще, іѡсифа, таико ѿ пѣсни вѣчныѧ престѣльшиася.

Икоже прѣрѡкъ и апѣл проповѣданіе всю землю ѿсѣти, таико и пѣніе твоихъ оустѣнъ міръ къ славѣ всѣхъ ега возставляетъ.

О младенства возложиися, іѡсифе, христъ, постнически пожилъ еси: ѿнодѣлъже и дарованъми та ѿбогати бѣжеиственныи, надеждею и любовью, и вѣрою чистою.

Богоодиценъ: Та прѣроческое дреѣле бѣжеиственное слово двѣрь бѣжію провозвѣстїи гоѓъ сѣдю, бѣже дѣо, бѣжеиственныихъ страдальцевъ оудобрѣнїе.

Канѡнъ, сітігѡ георгіа, егѡже қрагранесіе:

Твоімъ оустѣдниша, ѿ Ӧче, пою болѣзни.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Градыте людие, * понимъ пѣсни христъ бѣгъ, * раздѣльшемъ море и настѣльшемъ людии, * та же изведе и з работы египетскія, * таико прославися.

Тиційанною бѣоначальною свѣтлостию просвѣщенъ, преподобиене, міръ ѿстѣнилъ еси и страстей мгла, и житіемъ свѣтлѣшии, Ӧче, оукрасилъ еси.

Настѣленъ быивъ бѣжеиственныи промышленіемъ, георгіе, къ несіи ведущію сїезю шестковалъ еси, помощника стажаивъ еднаго блгодаѣтела и венциераго.

Богомъ, блаженне, таивъ оуправлѣмъ, сыновворенїя блгодатїю ѿслащаемъ, совершилъ еси, Ӧче, преподобиену и праиведи жителство.

Богоодиценъ: Твоимъ оутверждениемъ и засѣтѣленіемъ ѿбогащися, бѣгъ, преѹгла, и сповѣдающе та, ѿ греволиенїя житіенскаго, венепорочнал дѣо, спасаися.

Пѣснь Г.

Імосъ: Оұтвєрдні насы въ тєбѣ, гдн, * дрёвомъ оұмерщвлéй грéхъ, * һі сїрахъ твої всадні въ сєрдцѧ * насы, поиѹшихъ тѧ.

Чистоты люблениемъ бѓа оұмолнілъ ғсін подати помошники: һі прїемъ нешесіздныя өтцы твої, һі полгчнілъ ғсін, Ӧче, надежда твою.

Любви һистинныя показълъ познаніе, һі домъ, һі дѣлніе, һі мѣдрогть, ѿ бѓа дарованнаѧ тєбѣ, әкоже дверь ішевъ, всѣмъ ѿврзлъ ғсін.

Барварскимъ рѣкамъ йатъ быивъ, преображеніе, әкоже дрёвле во ғгунетъ доблій ішінфъ, съ вѣрою һі чистотою даръ сюлюлъ ғсін.

Богородиченъ: Рані красныи посредѣ һимѣлай дребо, дѣо, неугашній, іна христъ гдн, позналася ғсін: тѣмже тѧ оұблажаемъ.

Инъ.

Імосъ: Оұтвєрдні насы въ тєбѣ, гдн, * дрёвомъ оұмерщвлéй грéхъ, * һі сїрахъ твої всадні въ сєрдцѧ * насы, поиѹшихъ тѧ.

Ты сїезю жізненій, въ безконечныи вѣкъ, всеблаженіе, преыіавающъ, неуклонно радълася шествовалъ ғсін, һі во өбнітєли вѣчныя вселнися ғсін.

Житіе твоє сїектло һі слово солію бжїтвенною въ дѣтѣ растворено, показалъ, георгіе, землемѣланій бжїественнаꙗ бжїтвенный садъ.

Сіз бжїй ты крещеніемъ быти, всеблаженіе, сподобленъ, өтеческое наслѣднилъ ғсін соизбранище житію.

Богородиченъ: Оұтвєржденіе бѣди һі прибѣжнице, һі покровъ, дѣо Богородицельнице, вѣрою къ тєбѣ прибѣгліющымъ, һі бжїю тѧ мѣръ проповѣдлющимъ.

Сїедаленъ, гласъ д. Подобенъ: Іаинъ ғсін днесь:

Іаинъ ғсін крѣтоқъ һі молчаливъ, смиреномѣдръ, трапезла бжїтвенныйхъ словесъ, твоегѡ вѣки исполнѧлъ, һіже на тѧ, Ӧче, призвѣ, һі въ вишнюю өбнітель вселні.

Слѣва, һіз сїедаленъ георгіа, гласъ г. Подобенъ: Красотѣ дѣвества:

Красиѣшиаго христъ возжелѣлъ ғсін һі тѣлесныя сїрасты возненавидѣлъ ғсін, әг҃льски на земли, георгіе, пожиевъ. тѣмже сватоѣ твоє праѣднѣемъ оұспеніе, һі ѿблобызламъ рѣкъ моцей твоихъ, һізъ неложе на мъз тбчиши исѹслѣній, Ӧче, любовью чтищымъ тѧ.

И нынѣ, бѣгъорднченъ глаголъ:

Иако небо здѣлалъ, да, лоза, краеиѣшій гроздъ прозаблѣ єсѧ, источающъ на мѣсто спасенія, всѣхъ веселѣющъ даши же и тѣлеса. Тѣмже иако винѣ та добрыхъ близкіе приноша, то аггломъ вониѣма ти: радианія, благодатна.

Кртоегъорднченъ: Ненико се брачнала чѣла и мѣсто твоѧ, христѣ, вѣдаши та мѣртва вѣселя на крѣпѣ, мѣрики плачущи, глаголаше: что тѣбѣ вождадѣ єврѣйскій бѣззаконный се боръ и не благодарныи, иже многи хъ и велики хъ твоихъ, сїе моя, даровъ на сладкыи; пою твою вѣтвеное синзложденіе.

Пѣснь д.

Ірмосъ: О глаголахъ, гдѣ, * сядахъ твоегѡ смотрѣнія, * и прослави хъ та, * єдине человѣко либче.

Разгажденіе раздѣлило и монаховъ оумѣренное правило, христосъ показалъ та, оче преподобне.

Смиренія мостъ, твою показалъ єсѧ, бѣгомъ дре, житіе, преображеніе ко истиинѣ и жизни.

Преваривъ, огнелажи та блѣка, оче, иако дающа во время слова пшеничное мѣреніе.

Бѣгъорднченъ: Свѣтъ возиалъ єсѧ, гдѣ, сядышимъ въ ноци и тмѣ прегрешеніи, ѿ чѣла да бы во чревѣ носямъ.

Инъ.

Ірмосъ: О глаголахъ, гдѣ, * сядахъ твоегѡ смотрѣнія, * и прослави хъ та, * єдине человѣко либче.

Испещренъ добротами добротѣленъ и нарыбы свѣтоносныи, къ бѣгъ вождѣлъ єсѧ, оче георгіе.

Текущи хъ, оче георгіе, сидященія огнелажалъ єсѧ, къ тишинѣ бѣголюбезнымъ житіемъ претворился.

Бѣззаконія потоцы твою душу не возможна сидѣти, сладости бо потоцы тѣбѣ напоиша.

Вѣтвины по дѣяніямъ, премѣдре, всегда внимая, непостойнна помышленія шириндулъ єсѧ, оче георгіе.

Богоодиценъ: Пѣисо слобающе, читаю, во огурбѣ твоенъ волошеннаго, и та
славословиимъ, таико богооматерь.

Пѣсни 6.

Ірмосъ: Свѣтла подателю * и вѣкѡвъ творче, гдѣ, * во свѣтѣ твоихъ повелѣній
настѣви насы: * развѣ бо таебѣ, иногда бога не знаемъ.

Иже на земли сый, ст҃ыихъ воспѣлъ есѧ вѣришь, прѣбнє: изъ нѣмн сый и наинѣ
слышалъ прѣнїя радѹешисѧ, слава непрестанна гдѣ.

Къ поклонилю и исповѣданїю, мѣдре, всѣмъ привлажь, себѣ написалъ есѧ вслѣдъ
внѣ, молитвы бѣгъ примиши, оглѹчиши прощенїе.

Всѧ житїе твоє ст҃ыимъ огуражнѧисѧ дѣланьми, таико истииненъ кѹпецъ быль
есѧ, таико каменіе честно, и словеса, и дѣланїя себѣ собирала.

Богоодиценъ: Извѣски и ѿ искѹшений и бѣри помышленій, читаю, вслѣдъ
гнѣва, вслѣдъ грехъ, гладъ же и пайды, и вѣчнаго, дѣо, мѹченія.

Инъ.

Ірмосъ: Свѣтла подателю * и вѣкѡвъ творче, гдѣ, * во свѣтѣ твоихъ повелѣній
настѣви насы: * развѣ бо таебѣ, иногда бога не знаемъ.

Блаженство и безмертию живи полѹчила есѧ, очи мѣдре, бѣгтвеннимъ
всюхъ сходя, всевѣжнне, надеждею, любовью и вѣрою огурѣплѧемъ.

Огурашаисѧ смиреніемъ блгостынныимъ, прѣбнє, къ высотѣ таѣвъ вознесисѧ
есѧ добродѣтеленъ, богоомѣдре, землемѣланія бѣгтвеннаго быль гдѣ.

Тѣла истоцаніе воздержаніемъ оправишь показалъ есѧ, и чисто сѣрдце
страждалъ есѧ: иже сподобилъ есѧ вѣдѣти, очи, всѣми невидимаго.

Богоодиценъ: Таико непостижное и недобозримое всѣмъ, вѣщие, еже паче
оумѣ тайнство, оправовище, бѣгтвеннаго рѣтвѣ твоегѡ: сѹщаго бо вонстини
бѣга наимъ родилъ есѧ.

Пѣсни 5.

Ірмосъ: Всѧ бѣзднѣ греховнѣй валиса, * иензелѣдию милюсердїю твоегѡ
призываю бѣзднѣ: * ѿ тли, бѣже, мѣ возведи.

Пестротнымъ множествомъ пѣсней твоихъ, таико на тверди цркви христова
свѣздоблѣни простишши, дреманіе ѿгоньетъ душегубное.

Словесе твоегѡ мольбѧ, прѣбнє, дѹшено икорбл҃ышимъ һ тѣломъ, іакоже нѣкаш гѹба, вѣлкѹ ѿчищамъ печаль таини.

Алчѹши мълѣва спасительна гѡ, һ тѣлесныи оѹпнитавши мѧл ѿзлюбленїи, сѹгѹбо, прѣбнє, һицѣленїе независимѡ подалъ єсн.

Бѣородицен: На пѹти мѧ житїл блудлиша, һ въ беҙпѹтил чисто впадающа грѣхмѹ, вѣчце, на покалкїл стезю настѣви.

Инз.

Ірмос: Въ беҙдинѣ грѣховниѣи вадомъ, * нензилѣднѹ милюсердїл твоегѡ призываю беҙдинѹ: * ѿ тли, бѣже, мѧ возведи.

Алкакыихъ дѹховъ шгонитель тѣлъ таини єсн, преславне ѿче георгіе, стаѓа содѣйствомъ таинѣ оѹкристомъ.

Беҙстрагостїл оѹкращенїи дарованиемъ, цѣломѹдрїл ризою, георгіе, пресвѣтлаш ѿдѣлъ єсн, страстей ѿгнѧ смѣшиенїе.

Пламенное ѿрѹжїе прешелъ єсн, мѹдре, һ рѣскїл сладости сподобилъ єсн, крѣгтымъ, георгіе, ѿблаженїи ѿрѹжїемъ непобѣдимымъ.

Бѣородицен: На тѧ оѹпованїе возложихъ, мѧн приснодѣо, спасенїя моегѡ: һ тѧ предстательници полагаю жизни моѧ, твѣрдѹ һ непоколебимѹ.

Кондакъ, гласъ ۳ Подобен: Вознесыиас:

Покалкїл һисточникъ ненчерпаемыи, оѹтѣшениїл податель нескончаемаго һ оѹмилениїл пѹчина єсн, іѡнифе, слезы наимъ подаждь покалкїл бѣжтвенна гѡ: һмиже оѹтѣшениїе здѣ плакущеса ѿбрѣщемъ ѿ б҃га, твоѧ помощи прослѣше, свѣтъ.

Пѣснь ۳.

Ірмос: Вѣтїи таиниша гѡ Отроцы любомѹдрѣйши дреѣле, * ѿ егопрѣдтииа бо дѹши бѣгословище оѹстнами пољѹ, * пребѣжтвенныи ѿцѣвъ һ нашъ бѣже, * благословенїи єсн.

Потшалъ єсн һ по сиѣ смѣртии мѹдрии златворенныи дѹшевныи ѿчи твоѧ не һмѣти. поѣши бо пѣсни из поющими: пребѣжтвенныи ѿтѣцъ нашихъ бѣже, благословенїи єсн.

Вѣнѣцъ мѹчениїл прїлъ єсн, іакѡ ѿблажи въ прилѣжни ліки мѹченииковъ ненчертныхъ. һ немолчиш, ѿче, поѣши из нѣми: пребѣжтвенныи ѿтѣцъ нашихъ бѣже, благословенїи єсн.

Исацѣлѣнїе граѣхѡвъ велікіхъ іакѡ сїй, єже премѣдре, ниспомѣданїе положи, поющи мѡ, ѿчє, пѣсни твоѣ: преображенныи отечьи нашихъ бѣ, благословенъ єси.

Богоодиначенъ: Свѣта твоегѡ, е҃щє дѣо, чистыи ѿблестанїи, ѿмрачнвшюся дѹшѹ мою лѣкавыи лютии пресупленыи, свѣтомъ настѣви, дверь ѿщи свѣта, іакѡ да пѣснословлю тѧ.

Инз.

Ірмосъ: Образъ златомъ, на полье денрѣ илжимъ, * тріе твой отроцы небрегоща безбожна гѡ велѣнїя, * посреди же отгнѧ вверженіи, * ѿрошаеми поакъ: * благословенъ єси, бѣ ѿтецъ нашихъ.

Оукрѣпнѣвъ дѹшѹ силою христовою, ѿчє георгіе, тогѡ державою ѿгнѧ твои ненавидящи полки, іїл крѣтъ огнешашвъ, имже соблюдаемъ пѣль єси: благословенъ єси, гдѣ бѣ ѿтецъ нашихъ.

Блаженъ єси и добро твоѣ бѣдетъ нынѣ, преблаженіе, воспріемлюющъ болѣзней твоихъ и подвиговъ воздаднїе, и со агглы вопиющъ гдѣви, георгіе: благословенъ єси, гдѣ бѣ ѿтецъ нашихъ.

Богоодиначенъ: Свѣщникъ свѣта и облакъ свѣтелъ, и священни мѣсто показалася єси, неискособрачна, стыихъ бо сѣре слово прѣлла єси неисказаніи, єгоже поюще вопиемъ ти: благословенна, бга плоти рождша.

Пѣснь и.

Ірмосъ: Въ пѣши ѿгненію ко отрокамъ єврѣйскимъ инвшедшаго, * и пламень въ рѹсѣ преложшаго * бга поиите дѣла, іакѡ гдѣ, * и преображеніе во вѣлѣкіи.

Иакоже мимотекѹ ѿнъ, нынѣшию понтииниже жиѳи вѣдыи, нетлѣнію прѣлти подвигалася єси, мѹдре: сегѡ ради честнѣа монастыри множество наездалъ єси, дѹшамъ на спасеніе.

Кроткимъ правотѣ и дѹхомъ нынѣаго имѣлъ, мѹжество показалъ єси вслѣко, иакоже не єдинаго сеbe огнешерджати, рабоати зижднителю, ѿчє, но всѣхъ твои зрѣшихъ.

НЕСЛОБІЕ ТВОÈ НІ НІЗЛІАНИЕ ЛЮБКЕ ТВОЕÀ, ТРЕБЛАЖЕННЕ, ОБРАЗУ ПОСТАВИ
ЧЛВЧЕКОЛЮБЦА ХРІТА, КЗ НЕМДЖЕ НЕПРЕСТАННУ ПРЕБЛЗ ЄСÌ: ПРЕВОЗНОСИМУ ВО ВСЛ
ВЕКИ.

БГОРОДИЧЕНЬ: **О** ТАНИСТВА СТРАШНА! **О** СЛЫШАНІА ОУЖАСНАГУ! КАКУ ДЕЛ
НЕСКАЗАННЫМУ СОЕДИНЕНІЕМУ ОУПОДОБЕЛЬШАГОСА НАМУ СЛОВА РАЖДАЕТУ, ПРЕБЫВАЮЩИ,
ІАКОЖЕ ПРЕЖДЕ РЖАТВА, ЧИСТА ВО ВЕКИ.

Инз.

ІРМОС: **В**З ПЕЩЬ ОГНЕННЮ КО ОТРОКАМУ ЕВРЕЙСКИМУ СИВШЕДШАГО, НІ ПЛАМЕНЬ
ВЗ РОСД ПРЕЛОЖШАГО ЕГА, ПОНТЕ, ДЕЛЛА, ІАКУ ГДА, НІ ПРЕВОЗНОСИТЕ ВО ВСЛ ВЕКИ.

КЗ НЕРАЗОРІМІЙ ЖІЗНІ, КЗ НЕДВАДАЮЩЕЙ СЛАДОСТИ, ОЧЕ, ПРЕСТАВИСА ЕСÌ, КЗ
ПРИСНОСДЩИМІЙ СЛАВЕ НІ КЗ НЕВЕЧЕРНЕМД СВЕТД: ЕЖІЕ БО ПОКАЗАЛСА ЕСÌ ДЕЛАНІЕ,
ЕГОЖЕ ПРЕВОЗНОСИМУ ВО ВЕКИ.

ІАКУ РАБЗ ХРІТОВЗ, ІАКУ СЛІГА ВЕРЕНЗ НІ СТРОНІТЕЛЬ ТОГУ ТАНИЗ, ІАКУ
НЕПРЕЛЕСТЕНЗ ПДТЕВОЖДЬ БЫЛЗ ЕСÌ, ГЕВРГІЕ ПРЕМДРЕ, СТРАСТИ ВРАЧДА ДШУ ЖЕ НІ
ТВЕЛЕСЗ.

ПОЛНЗ ПОЩЕНІА ПЛОДЗ, КЗ ГУМНД ХРІТОВД, ОЧЕ, ПРИНЕСЛА ЕСÌ, ІАКОЖЕ ЗРІЛZ
ГРІЗДЗ, НЕБНЫМН ТОЧІЛЫ, ПРЕБЛЖЕННЕ, НІЗГНЕСЛА ЕСÌ, ОУМНЛЕНІА ВІНО НІСТОЧАЕШИ
НАМУ ВЗ ТВОЕЙ ПАМАТН.

БГОРОДИЧЕНЬ: ЧРЕВА ТВОЕГУ ПЛОДЗ НЕГЛБННЫА МНІЕ ЖІЗНІ ВИНОВЕНЗ ГАВІСА, НІ
СЛАДОСТИ ПРИСНОСДЩИА, ЕГОРОДНТЕЛЬНИЦЕ ЧІЛА. ТЕМЖЕ ТІ ЗОВД, ВЕСЕЛСА,
АРХАГГЛОВЗ ГЛАС: РАДДІСА, ДЕО.

ПІСНЬ Д.

ІРМОС: **О** ЕГА, ЕГА СЛОВА, * НЕНЗРЕЧЕННОЮ МДРОСТІЮ ПРИШЕДШАГО ШЕНОВНГІ
АДАМА, * ІДІЮ ВЗ ТАГБНІЕ ПАДШАГО ЛЮТІ, * Ш СТЫІА ДВЫ НЕНЗРЕЧЕННУ
ВОПЛОТНВШАГОСА НАСЗ РАДН, * ВЕРНІН ЕДИНОМДРЕННУ ПРЕСНЬМН ВЕЛНЧАЕМУ.

ДОБРОДНТЕЛЕЙ ОБРАЗЫ, ІАКУ НА СКРИЖАЛИ НАПИСАВЗ, ЧИСТАЕЙ ДШУ ТВОЕЙ,
ДНТЕЛЬНІЕ ВСЕМУ СТЫІМУ ПРИНЕСЛЗ ЕСÌ, СЛІГДЕШ КОЕНДО Ш ДОБРОДНТЕЛЕЙ ПІЕНІА
ВНЕСЗ, ДОСТОПРІЛТНО ПРИНОСАЛ Ш ДЕЛЗ НІ ПОХВАЛЕНІЕ.

ІГГЛЬСТИН ЛНЦЫ, АПЛІСКІЙ СОБОРЗ, БЦА СО КРГНТЕЛЕМУ, ПРРОЧЕСКОЕ СОСЛОВІЕ,
СВАЩЕННИКУ ЧИНОВЕ, СЗ ПОСТНИКИ МЧЧЕННЧЕСКАЛ ВАХНСТВА, ІВІСИФЕ,
ПРОТИВОМЕРНЫМИ ПОХВАЛАМИ ТІЛ НЫНІЕ ВЕЛНЧАЮТЗ.

Словесное твоё сгáдо помина́ти не престáй, но я́коже жи́въ предстáтельствовалъ є́сì, мѹ́дре, си́це жи́знь неплѣни́ю пода́лъ бѹ́ди, тѣлесныихъ спасите́й и душевныхъ нынѣ, оче, ко христѹ́ молитвами твоими.

Бого́диченъ: **О** на́съ молáщи си́ла твоего не престáй, дебо, члвѣкољбца еѓа: та́ко на́дёжды сла́жомъ и твоимъ заслугле́ніемъ незавлаке́мъ е́дз и спасите́й, и прегре́шений, и болѣзней, вѣрою та́ко сла́вашъ.

Инъ.

Ірмосъ: **О** еѓа, еѓа слóва, * нензре́ченною мѹ́дростю пришедшаго ѿновити ада́ма, * я́дїю въ та́бніе падшаго лю́тѣ, * ѿ сї́я дѣви нензре́ченію воплоти́вшагосѧ на́съ рáди, * вѣрнїи є́диномѹ́дренію пѣснъми величáемъ.

Оу́крупля́емъ вѣрою и христóбою си́лою, ве́блажéнне, ѿгражде́нъ твéрдѡ, си́ти дёмышскїј разори́лъ є́сì, и си́хъ ловленій и ковáрствъ ве́хъ ѿе́гъ, вл҃цѣ ве́хъ предстои́ши рáдѹсъ.

Всё же́ланиe твоё, блажéнне, къ еѓу пренося и бжитвении на слаждáлса добро́ты, є́лже ве́лко є́стество же́лаетъ, видѣніемъ и дѣлніемъ, и житїа свѣтлостию се́бе оу́кращи́лъ є́сì, оче: тѣмже та́ко оу́блажа́емъ.

О на́съ вѣрою твою память совершающиихъ, христà молà прилѣжни, оче, не престáй, спасите́лъ на́мъ напастей и тра́волненія, и бѹ́ри, и е́дз, и спасите́й, и ми́ръ мірѹ даровати, преблажéнне.

Бого́диченъ: Воплощенъ слово, є́же прéжде ве́зъ плóти ѿи́ще, я́кѡ еѓу є́сть ѿ еѓа, родилъ є́сì, є́дина ве́спита, на ѿновленіе и спасе́ніе ве́хъ земнородныхъ: тѣмже вѣрнїи та́ко вси пѣснъми величáемъ.